

Já jsem švarná, ty jsi švarný...: Čaputová a Pavel

volimdomov.cz/ja-jsem-svarna-ty-jsi-svarny-caputova-a-pavel

16. 3. 2023

Byla to slavná písnička mého mládí od Šlitra a Suchého, která začínala slovy: „Já jsem švarná, ty jsi švarný, jaký jsme to krásný pár, jaký jsme to krásný pár...“ (další text už bych asi z hlavy dohromady nedal). Ale pro charakteristiku první zahraniční návštěvy nově zvoleného prezidenta Pavla na Slovensku to stačí. S prezidentskou Čaputovou, která je na Slovensku stále méně populární, je Petr Pavel z úplně stejné líhně.

Z líhně proamerických politiků, pro které atlantické vazby, zejména tedy vazba na Spojené státy, jsou důležitější nežli zájmy vlastní země.

Oba dva prezidenty prý pojí „společné hodnoty“. Oba dva prezidenti jsou ale, více nežli nějakými myšlenkovými magnáty, jen a jen marketingovými produkty. Oba dva přemýšlejí o tom, jak posílit dodávky zbraní na Ukrajinu. I když pravda, v některých řečech, které trouští prezident Pavel, se objevují záblesky realismu. Tedy takového realismu, jaký se tu a tam objevuje v kancelářích NATO v Bruselu. Přeci i tam musí být jasné, že konflikt na Ukrajině nemá pro Západ žádného rozumného řešení. K bezpodmínečné kapitulaci Ruska nedojde, a pokud někdo z plánovačů a stratégů NATO měl takovou představu, měl by vrátit školné. Prostě bezpodmínečná kapitulace jaderné velmoci je nemyslitelný nonsense, politický i vojenský.

Pokud jde o ekonomické věci, neměli vlastně Čaputová s Pavlem o čem hovořit. Ekonomická spolupráce mezi oběma zeměmi se rozvíjí tak říkajíc sua sponte – bez toho, aby vláda nebo dokonce prezident museli dávat nějaké zvláštní podněty. Češi a Slováci prostě patří k sobě.

Dozvěděli jsme se, že na Ukrajinu oba prezidenti pojedou společně. Bude to opět návštěva marketingového typu, která má význam jen pro Zelenského ukrajinské publikum, které snad ještě může, aspoň zčásti, věřit tomu, že válečný konflikt v této zemi má nějaký smysl.

Blouznění o tom, že se Ukrajina stane členským státem NATO a Evropské unie je opravdu z říše snů. Do Evropské unie nemůže být přijat žádný stát, který má nevyřešené hraniční spory s jiným státem. A to pomímám všechny další problémy, které Ukrajina má. Její oligarchizace, zákaz činnosti některých politických stran, ohromná korupce, málo fungující soudní systém atd.

Přidružení Ukrajiny k EU nemusí být pro tuto zemi také žádným velkým štěstím. Bude nekonečným odbytíštěm zboží ze zemí na západ od ukrajinských hranic, a to v situaci, kdy ukrajinský průmysl, včetně spotřebního, je rozbit na cimpr campr, což není ideální pro budoucí rozvoj ukrajinské ekonomiky. Ukrajina bude potřebovat

obrovskou pomoc při své rekonstrukci. A možná, že to bude trvat nejméně jednu generaci, než taková rekonstrukce a modernizace celé země úspěšně proběhne.

Kromě toho, deset milionů Ukrajinců, většinou ve velmi produktivním věku anebo ve věku velmi perspektivním, coby možní definitivní emigranti, je v tuto chvíli v jiných evropských zemích – od Ruska až po Španělsko. Je otázkou, kolik z nich se do své zničené vlasti bude chtít vlastně vrátit. A tedy, kolik z nich pomůže při rekonstrukci své země. Osobně se domnívám, že velká část z nich si najde novou vlast, nový domov v zahraničí.

Nicméně oba dva „naši“ prezidenti budou živit při své návštěvě v Kyjevě iluze, což možná proto, aby se ukrajinský odpor vůči ruské invazní armádě nezhroutil, má svůj smysl. Pokud tedy přistoupíme na to, že pokračování válečného konfliktu je vůbec v něčem přínosné...

Oba dva prezidenti věnovali svou vzácnou pozornost také budoucnosti skupiny V4. Samozřejmě, že v souladu se zadáním svých amerických přátel mají velký problém s Maďarskem. To je prý proruské nebo z něj vycházejí takové tóny a vlastně vůbec tak nějak vadí. Proto by bylo dobré – podle obou prezidentů – rozšířit skupinu V4 ještě o tři pobaltské státy. Tak by se zformovalo v Evropské unii silně proamerické křídlo, které by bylo jakýmsi mluvčím v zájmu Pentagonu a State departementu USA v rámci EU. Z toho by jistě neměli radost ani Němci a už vůbec ne Francouzi...

Prezident Pavel se také ve veřejné diskusi v budově slovenského Národního divadla, které se zúčastnil spolu se slovenskou prezidentkou, vyjádřil nehezky na adresu sta tisíce demonstrantů na Václavském náměstí v Praze. Prostě, kdo není s námi, je proti nám. Řekl bych ale, že ti demonstranti na Václavském náměstí, často již ze své ekonomické situace zoufalí lidé, jsou stejně dobří vlastenci, ne-li větší, nežli náš současný prezident.

Přímo komická je představa, že zahraniční návštěvy – kromě té na Ukrajině, kde to politicky chápu – budou uskutečňovat český prezident a slovenská prezidentka jaksi v tandemu – tedy ve dvou. Ale možná, že jsem jen málo politologicky vzdělán, neboť nevím o podobném postupu, který by zvolili dva formálně nejvyšší představitelé dvou suverénních zemí. Spíše dnes už ale zemí s omezenou suverenitou.

Prezidentka Čaputová je zřejmě nepoučitelná v praktických věcech, ale prezident Pavel by přeci jen mohl slyšet na to, když mu někdo zkušený vysvětlí, že zájmy Česka a Slovenska jsou přece jen v řadě otázek rozdílné. Ale těžko si představit, že by spolupracovník řady amerických lobbistických firem, jinak hlavní neformální poradce prezidenta, Kolář, P. Pavlovi dal takové dobrozdání.

Nebyl jsem jistě sám, kdo si povšiml, že už podruhé během krátké doby měl P. Pavel potřebu se dotknout bývalé první dámy Ivany Zemanové. Mluvit o tom, že bývalá paní prezidentová nemá vkus, je trochu fujtajbl. Jen tak mimochodem, Ivana Zemanová nikomu za deset let nevadila a nikomu nepřelozila stéblo přes cestu. Všimát si proto právě jí z celého ansámblu bývalého prezidenta, je trapné! Ale ještě nedávno mluvil nový prezident o potřebě auditů na Pražském hradě, vyšetřování a dalších hloupostech. Je to nevkusné, protože tím nastavuje laťku, až bude sám jednou vystřídán jinou prezidentskou garniturou. Někdo by mu měl poradit, což se zřejmě neučilo na komunistických vojenských vysokých školách, jejichž je absolventem, že by měl umět zachovat dekorum. Ale všichni se učíme. Problém je, že Petr Pavel přišel do funkce prezidenta republiky coby marketingový produkt zřejmě nedostatečně připraven pro výkon své funkce.

Jiří Paroubek

Zdroj tady a tady.